

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

محسن سعادتی

انجام برنامه‌ریزی نیروهای خود را برای انجام کار سازماندهی کرده و واحد خود را به هدف از پیش تعیین شده می‌رساند.

برای بهتر اداره کردن سازمان‌ها، افرادی که پست‌های مدیریتی را در اختیار دارند، باید با نحوه بهتر اداره کردن افراد خود، آشنایی لازم را داشته باشند. آنان باید بدانند که تنها با صدور دستور، کارها به سرانجام نمی‌رسد. چنان که باید بدانند که افراد تحت امر، انسان هستند و توانایی رشد و شکوفایی را دارا می‌باشند.

* شما به عنوان سرپرست واحد، کدام جایگاه را برای خود بر می‌گزینید؟ و چگونه عمل می‌کنید؟

امام رضا علیه السلام فرمودند:
«اَلَا لَا تَجِدُ فِرْقَةً مِنَ الْفِرَقِ وَ لَا مَلَّةً مِنَ الْمِلَّ بَقِيَّةً وَ غَاسِّبًا إِلَّا يَقِيمُ وَ رَئِيسٌ لِمَا لَا يَبْدَأْ لَهُمْ مِنْهُ فِي أَمْرِ الدِّينِ وَ الْأَنْوَارِ» (مرحوم مجلسی، بحار الانوار، ج ۶، ص ۶۰، روایت ۱)

«هیچ طایفه و ملتی را نمی‌یابیم که پایدار مانده باشند و به زندگی ادامه دهنند، مگر به وجود سرپرست و رئیسی که در امور دینی و دنیایی (معنوی و مادی) خویش ناگزیر از آنند.»

* سرپرست و مدیر کسی است که با استفاده از دانش و مهارت‌های تجربی خود با

سرپرست یا مدیر غیر خلاق

افراد را اداره کار می‌کند
قدرت، تکیه گاه اوست
ترس و اشاعه می‌دهد
من گویید «من»
خطاکار را نشان می‌دهد
من گویید کار باید انجام شود
توقف احترام دارد

سرپرست یا مدیر خلاق

به افراد در کار الهام می‌بخشد
به حسن نیت تکیه می‌کند
حسن اعتماد را اشاعه می‌دهد
من گویید «ما»
اشتباه را نشان می‌دهد
من داند کار چگونه باید انجام شود
احترام را بر می‌انگیرد

بنابراین مسؤول خلاق باشد

